

kan sige, at der ikke kommer noget ud af den, fordi Organisationerne, naar de mærker, hvorledes Rigsdagen stiller sig, naturligvis vil sige det samme, som de Gang paa Gang har sagt til Rigsdagens Finansudvalg.

Jeg beklager meget, at det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen nu siger, at han vil stemme for det af Mindretallet stillede Ændringsforslag. Der er jo mange Medlemmer her i Salen, som har Sympati for denne eller hin Forsøgsstation, som er Udtryk for deres særlige Interesser, men det forekommer mig dog, at Rigsdagen bør hæve sig op over de lokale Interesser og se paa hele Landets Interesser. Paa dette Omraade er Statens Planteavlsudvalg sagskyndigt, det maa vi høre, og det maa vi følge, og jeg ved mig i Overensstemmelse med Statens Planteavlsudvalg, saavel hvad angaar Forslaget om, at Bevillingen skal gaa ud, som Forslaget om at gaa i Forhandling med Organisationerne, naar Bevillingen er gaaet ud; thi først da er der Udsigt til at opnaa et Resultat, til at komme til den bedst mulige Ordning for en fremtidig begrænset Forsøgsvirksomhed, hvad enten det nu skal være under Statens eller under privat Ledelse.

Dette Ændringsforslag er jo et Nedskæringsforslag, og naar jeg fra mine unge Aar har interesseret mig meget stærkt for denne Virksomhed indenfor Landbruget, Planteavlens Fremme, kunde man tro, at det var med særlig Beklagelse, jeg havde stillet dette Nedskæringsforslag; men jeg vil dog sige, at det er min personlige Opfattelse, at det, hvis Statens Planteavlsvirksomhed skal fortsættes og virke til Landbrugets virkelige Fremme, er nødvendigt, at vi ikke er bange for at tage noget af det gamle bort, som har udtjent, for at skaffe Plads til nye Fremskridt. Hvis vi oprettholder denne meget store Bevilling i dens fulde Omfang og aldrig vil skære noget bort, bliver Resultatet, at vi maa sige nej, hver Gang Udvalget kommer og ønsker nye Fremstød, thi der er Grænser for, hvor meget der kan anvendes.

Der har fundet en mægtig Stigning Sted paa dette Budget, og jeg anser det for rigtigt, at man ikke ophæver disse Stationer, for der er anbragt saa mange Penge i dem, og de har stor Betydning for de paagældende Egne; men vi maa foretage en Begrænsning, saaledes at Statens Udgifter indskrænkes, men Stationerne alligevel kan blive til stor Nytte. Dette gælder ikke blot Stationerne i Aarslev og Studsgaard, hvor vi staar ved Afslutningen af en 20-aarig Forsøgsperiode, men ogsaa den i Hornum, hvis Forsøgs-

virksomhed meget godt kan indskrænkes og dog være af allerstørste Betydning for Egnen baade med Hensyn til Plantning og i havemæssig Henseende. Jeg maa derfor indtrængende anmode om, at man ikke binder mine eller Statens Planteudvalgs Hænder under den kommende Forhandling ved at genindsætte Bevillingen til Statens Forsøgsstationer.

Hvad Bevillingen til Planteavlens Fremme angaar, er det gjort gældende, at Indskrænkningen af Statens Tilskud fra $\frac{4}{10}$ til $\frac{3}{10}$ paa visse Omraader ikke er tiltraadt af Husmandsforeningerne. Jeg skal dog oplyse, at oprindelig fremkom der for mig et Forslag, der var tiltraadt baade af Landboforeningernes og Husmandsforeningernes Planteavlsudvalg, altsaa de Mænd, der i særlig Grad staar dette Arbejde nær og har Interesse derfor, og Forslaget gik ud paa, at man kunde gaa til en Nedsættelse til $\frac{2}{10}$. Saa ved jeg ikke, hvad der skete — jeg vil ikke sige, der gik Politik i Sagen, men at det var strengt saglige Argumenter, er maaske heller ikke sikkert. I hvert Tilfælde optraadte senere Husmandsforeningens Bestyrelse, og den kunde ikke gaa med til $\frac{2}{10}$. Jeg imødekom dem, fordi jeg ogsaa var enig med dem i, at det vist var for stor en Nedsættelse, og ud fra rent saglige Synspunkter foreslog jeg $\frac{3}{10}$ for disse Foranstaltningers Vedkommende og gik med til, skønt Planteavlsudvalget havde været villigt til at nøjes med mindre, at forhøje Bevillingen til Konsulenter og og til Markforsøg til $\frac{3}{10}$ og gøre den sidste Bevilling til en anslaaet Bevilling.

Naar der er gjort Indvendinger imod, at Bevillingen under c., til Andre Udgifter, Ændringsforslag Nr. 154, er fastlagt til 120 000 Kr., vil jeg dog hertil knytte den Oplysning, at de 120 000 Kr. fuldt ud dækker, hvad der er blevet anvendt i de foregaaende Aar.

Der blev af en æret Taler før sagt, at Bepærelserne var ikke store paa denne Bevilling til Planteavlens Fremme i det hele taget, men jeg vil derved gøre opmærksom paa, at den er i Virkeligheden større, end den ser ud til, thi samtidig med at der er indført Bepærelser, er Beløbet blevet forhøjet, fordi det Beløb, som af den forrige Regering oprindeligt var foreslaaet paa Finanslovsforslaget, slet ikke svarede til det, der regnskabsmæssigt var gaaet med paa denne anslaaede Bevilling. I Realiteten er der altsaa en stor Nedsættelse, men af Tallene alene fremgaar det ikke, hvor stor den er.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Præ-